

ΛΟΓΟΘΕΣΙΑ

ΚΑΙ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΔΑΜΙΑΝΟΥ
= 1884.

*Κυριακή 6' 11
αὐγούστου*

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ
ΤΗΣ
ΕΦΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΣΤΑΝΟΓΛΙΟ

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ
ΤΗΣ
ΕΦΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ ΤΗ 23^η ΦΕΒΡ. 1884
ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΕΦΟΡΩΝ ΜΙΧΑΗΛ Χ. ΣΑΡΑΝΤΙΔΟΥ.

Θεοφιλέστατε, ἀξιότιμοι Κύριοι!

Ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς δηλώσεώς μας, τῆς γενομένης διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομ., ἀ. λήγοντος καὶ ἐν τῇ ὑπὸ χρονολογίαν 11 τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀριθ. 3240 φύλλῳ τῆς « Ἀμαλθείας » διατριβῆς μας, ἐγένετο πρὸς ἡμᾶς ἡ πρόσκλησις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἵνα παραστῶμεν ἐν αὐτῇ τὴν 15 λήγοντος μηνὸς πρὸς συζήτησιν καὶ διευθέτησιν τῆς αἰτήσεώς μας· ὅτι ἐζητήθη παρ' ἡμῶν ἀμέσως προσελθόντων ἢ παράδοσις τῆς κλειδῆς τοῦ Ταμείου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, χωρὶς νὰ γένη κατὰ πρῶτον ἡ συγκάλεσις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐνώπιον τῆς ὁποίας νὰ ὑποβάλωμεν, ὡς ἐδηλώσαμεν, τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς μας καὶ νὰ δώσωμεν τὴν λογοδοσίαν τῆς διαχειρήσεώς μας· ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐλείψαμεν καὶ τότε νὰ ἐκθέσωμεν τὰ αἴτια ἅτινα ἠνάγκασαν ἡμᾶς νὰ κατέλθωμεν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἐφορίας τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου παραίτησίν μας, καὶ νὰ ὑποδείξωμεν τὴν νόμιμον ἐνέργειαν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην· καὶ ὅτι

ἦτε ἠθικὴ ὑπαρξίς καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια ἡμῶν, καὶ αὐτὰ τὰ συμφέροντα τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ὑπὲρ ὧν μετὰ τοσαύτης ζήσεως καὶ εὐλαβείας εἰργάσθημεν, δὲν θὰ μᾶς ἐπιτρέψωσι ποτε νὰ παρασιωπήσωμεν ὅσα εἰσὶν ἀξιόμμεπτα καὶ τιμωρητέα καὶ νὰ ὑποκρύψωμεν τὰ σκάνδαλα τὰ ὅποια συντελοῦσι καὶ καταστρέφουσι τὸ ἠθικὸν γόητρον τῆς τε ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ταῦτα πάντα εἰσὶ γνωστὰ τοῖς πλείστοις ὑμῶν.

Νῦν δὲ λέγομεν ὑμῖν ὅτι ψηφισθέντες ἐν Γενικῇ Συνελεύσει ὡς μέλη τῆς ἐφορίας τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ προσκληθέντες ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς ἱεράς Μητροπόλεως ἀνελάβομεν εὐχαρίστως τὰ ἀνατεθέντα ἡμῖν καθήκοντα ταῦτα, ἀφοῦ πρῶτον ἔσχομεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ πρόθυμος καὶ ὁμόφωνος ἐνέργεια ἡμῶν τε καὶ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν μας — οἵτινες ἐδήλωσαν μὲν εἰς ἡμᾶς ὅτι θεώρουν ἑαυτοὺς ὄλως ἀπηλλαγμένους τῶν τοιούτων καθηκόντων, εὐηρεστήθησαν δὲ νὰ παρουσιασθῶσιν αἰφνης ὡς τοιοῦτοι ἅμα τῇ παραιτήσει μας — ἡδύνατο νὰ γίνῃ πρόξενος οὐχὶ μικρᾶς ὠφελείας εἰς τὰ ἐν γένει συμφέροντα τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, οὔτινος ἡ διεύθυνσις ἐνεπιστεύθη ἡμῖν, καὶ ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὸν παντὸς κωλύματος δυναμένου νὰ παρακωλύῃ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν προαγωγὴν του. Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἀσχολούμενοι ἐστοχάσθημεν σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι λίαν ἀξιοπρεπὲς καὶ λίαν λυσιτελὲς τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ θὰ ἦτο ἂν ἀπηλάττετο ἐνὸς ἀτόμου κεκλημένου, ὡς μὴ ὠφείλει, εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ὑψίστου καὶ κατέχοντος τὸν βαθμὸν Οἰκονόμου, ἦτοι τοῦ ἱερέως Νικολάου Καισαρέως καλουμένου. Ὁ ἱερεὺς οὗτος — καὶ οὐχὶ οἱ ἱερεῖς ὡς ἠθέλησαν νὰ διαστρέψωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ ν' ἀναφέρωσιν ἐπιβούλως οἱ ὑπογεγραμμένοι ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀπαντήσει τῇ δημοσιευθῆσῃ ὑπὸ χρονολογίαν 12 Δεκεμβρίου ε. π. καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 859 φύλλῳ τῆς « Ἀρμονίας » — εἶναι ἐκεῖνος ὅστις μεταξὺ τῶν ἄλλων προτερημάτων του τρέφει ἐν ἐκτάκτῳ

ποσότητι ἄπειρον σεβασμὸν πρὸς τὴν οἰνοποσίαν καὶ σεμνύνεται ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν Βάχχον λατρεία του, εἶναι ἐκεῖνος ὅστις προσκληθεὶς ἵνα δώσῃ εἰς ἐν βρέφος τὴν θεῖαν καὶ ἱεράν κοινωνίαν ἠρνήθη ἀποτόμως καὶ ἔδωκεν ἀσυστόλως τὴν ἄλογον ἀπάντησιν « ἐκεῖνος ὅστις τὸ ἐδάπτισεν ἄς τὸ μεταλάβῃ ». Περὶ τοῦ ἱερέως τούτου ἐποιοῦν καθ' ἐκάστην πικρὰ παράπονα ὅλοι οἱ σεβάσμιοι ἱερεῖς καὶ ἐφημέριοι τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ διὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του· περὶ τούτου αὐτοὶ οἱ σήμερον ἀντιφρονοῦντες καὶ οἱ κεκρυμμένοι δῆθεν σκανδαλισταί, ὡς καὶ ἄλλοι πλεῖστοι ἀξιοτίμοι ἐνορῖται, ἔλεγον ἡμῖν πάντοτε τὰ μύρια καὶ ἐκήρυττον ὅτι ἦσαν πρόθυμοι νὰ συνεργασθῶσι καὶ νὰ ὑποστηρίξωσιν ἡμᾶς ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν ἠθέλομεν ἐνεργήσῃ παρα τοῖς ἀρμοδίοις καὶ προκαλέσει τὴν παῦσιν καὶ ἀντικατάστασιν αὐτοῦ δι' ἄλλου ἱερέως σεβασμίου καὶ ὅσον ἐνεστι καλῶς διάγοντος· περὶ τούτου ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Μητροπολίτης Μελέτιος, πρὸς ὃν εἶχομεν ἀνακοινῶσει πάντα ταῦτα, εἶπε ρητῶς ὅτι καὶ οἱ ἐνορῖται καὶ ἡμεῖς εἶχομεν δίκαιον συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ καὶ ἀναθεματίζων τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ὑπέικων εἰς τὰς θελήσεις ὑπερασπιστῶν του τινῶν τὸν ἐχειροτόνησεν Οἰκονόμον, ὠμολόγησεν ὅτι ἀναξίως κατέχει τὴν θέσιν αὐτὴν ὁ ἱερεὺς οὗτος καὶ ὅτι ἐπομένως κάκιστα ποιοῦσιν οἱ ὀλίγιστοι καὶ γνωστοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπιμένουσι δι' ἰδιοτελεῖς καὶ μόνον σκοποὺς εἰς τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται βεβαίως τὴν ὄντως ἐλαφρότητα τῆς συνειδήσεώς των καὶ χωρὶς ν' ἀποτροπιάζωνται διὰ τὰς οὐχὶ ζηλωτὰς ταύτας πράξεις των· καὶ περὶ τούτου τέλος μᾶς εἶπεν ἐπαναληπτικῶς καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος κ. Κυρίλλος, ὅτι ἐὰν τὸ κατορθώσητε νὰ παύσητε τὸν ἱερέα τούτον θὰ ἐπισύρῃτε τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι πολλάκις τὸν προσεκάλεσε καὶ τὸν συνεβούλευσεν ἀλλὰ δὲν ἠθέλησέ ποτε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς συμβουλὰς του.

Λαβόντες λοιπόν ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ κατὰ τοῦ ἱερέως τούτου, ἦτοι τῶν ἱερέων τῶν «ἐπὶ 20—30 ἔτη ἀμέμπτως ὑπερησάντων ἐν τῷ Ναῶ», ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ μνησθείσῃ πρὸς ἡμᾶς ἀπαντήσῃ, τὸν ὁποῖον ὑποστηρίζουσι μετὰ τῆς αὐτῆς θερμότητος ἐκεῖνοι οἵτινες ὤφειλον μᾶλλον νὰ αἰσθάνωνται περισσοτέραν καὶ εἰλικρινῆ ζέσιν πρὸς τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὴν ἠθικὴν τε καὶ ὕλικὴν προαγωγὴν παντὸς ἱεροῦ καὶ ἔθνικοῦ καταστήματος καὶ νὰ κήδωνται τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους ἐν γένει καὶ τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἰδίᾳ, καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἐταράχθη σφόδρα καθ' ἡμῶν ἡ χολὴ αὐτῶν, ἐδώκαμεν τὴν ἀπαιτούμεν ἄιτησιν ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἣτις γινώσκουσα πραγματικῶς τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀτόμου τούτου καὶ δεχθεῖσα εὐμενῶς τὴν αἰτησίαν μας ταύτην ὑπεσχέθη ἡμῖν τὴν παῦσιν καὶ ἀντικατάστασιν του. Ἄλλ' οὗτος, εἰς ὃν ἐπιστρέψαντα ἐκ τοῦ εἰς Κων(πολιν ταξειδίου του ἐκοινοποιήσαμεν τὴν μέλλουσαν παῦσιν του, ὄχι μόνον δὲν συνεμορφώθη πρὸς τὴν θέλησιν ταύτην τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἐξυβρίσεις ἐποίησε καθ' ἡμῶν καὶ κατ' Αὐτῆς, πρὸς ἣν ἐσπεύσαμεν ν' ἀναγγεῖλωμεν ὅλα ταῦτα καὶ νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἐκτέλεσιν τῆς παύσεώς του. Τότε ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Μητροπολίτης συνεβούλευσεν ἡμῖν ἵνα ζητήσωμεν τὸν διορισμὸν πέμπτου ἱερέως, ὃν καὶ διώρισε, καὶ ἐπεφυλάχθη νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν παῦσιν τοῦ ἱερέως Νικολάου ἐν περιστάσει καταληλοτέρα. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ οἱ τρεῖς γνωστοὶ προστάται αὐτοῦ ἐταράχθησαν, ὡς προέφημεν, σφόδρα διὰ τὴν δηλωθεῖσαν παῦσιν τοῦ προστατευομένου των καὶ τὸν διορισμὸν ἑτέρου σεμνοῦ ἱερέως, καὶ ἐπειδὴ ἡ διάνοια αὐτῶν ἀποφεύγουσα τοῦ ὑψηλοῦ καθήκοντος, τοῦ προστατεῦν καὶ ἐπιτηρεῖν τὰ κοινὰ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ καὶ ἀμεροληψίᾳ, καὶ ταπεινουμένη ἀπέναντι τῶν ἐπιβλαβῶν στοχασμῶν τῆς ἰδιοτελείας ἀδυνατεῖ νὰ σκεφθῇ καλῶς καὶ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν, διὰ τοῦτο προσεκά-

λεσαν ἡμᾶς νὰ συνεδριάσωμεν ἐσπέραν τινα ἐν τῷ Ἐφορείῳ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἶχον νὰ μᾶς ἀναγγεῖλωσι σπουδαῖόν τι. Τὸ σπουδαῖόν τοῦτο ἦτο νὰ ἐπιτεθῶσιν ἡμῖν λίαν ἀπρεπῶς— καὶ οὐχὶ νὰ μεσολαβήσωσι φιλικῶς ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ ἀπαντήσῃ των— νὰ ἐκδηλώσωσι τὸ πάθος αὐτῶν διὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν παῦσιν τοῦ προστατευομένου των, καὶ νὰ ἐπιμείνωσιν ἀναγκαστικῶς παρακινούντες ἡμᾶς ὅπως ἀναστειλωμεν τὴν παῦσιν τοῦ ἱερέως Νικολάου καὶ ἀνακαλέσωμεν τὸν διορισμὸν τοῦ ἑτέρου. Διὸ βλέποντες ὅτι διὰ τῆς αὐθαίρετου ταύτης ἐπεμβάσεως καὶ διὰ τῆς ἀπερισκέπτου θελήσεως αὐτῶν παρεκωλύετο τρανῶς ἡ ἠθικὴ προαγωγὴ καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, καὶ προσεβάλλετο καιρίως ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ὁ σεβασμὸς τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καταπατεῖτο αὐτὸ τὸ δίκαιον καὶ αὐτὴ ἡ ἐγκάρδιος θέλησις τῶν πλείστων ἐνοριτῶν, ἐστοχάσθημεν ὅτι καθήκον ἡμῶν ἀπαραίτητον ἦτο τὸ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἀρμοδίως καὶ νὰ καταθέσωμεν τὴν ἀπὸ τῆς Ἐφορίας τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου παραίτησιν μας. Τὴν ὁποῖαν παραίτησιν μας ἀποδεξαμένη σιωπηλῶς ἡ ἀξ. Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπέφυγε νὰ ἐνεργήσῃ συμφῶνως τῷ Κανονισμῷ καὶ συμφῶνως τῷ δίκαιῳ, παρέβλεψεν εἰς τὸ νὰ ἐξετάσῃ τοὺς λόγους τῆς παραίτησεώς μας καὶ ὡς ἐπιτηρητῆς τῶν τε ἠθικῶν καὶ ὕλικῶν συμφερόντων ὄλων τῶν ἱερῶν ἡμῶν Καταστημάτων νὰ πράξῃ αὐτεπαγγέλτως ὅ,τι ὤφειλε νὰ πράξῃ κατὰ τὴν περὶ ταῦτα ὡς ἐδίστασε νὰ συγκαλέσῃ μέχρι σήμερον τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐσμέν ὑπεύθυνοι καὶ ὑποχρεούμεθα, φυσικῶς τῷ λόγῳ, νὰ ἐκθέσωμεν τοὺς λόγους τῆς παραίτησεώς μας καὶ νὰ ὑποβάλωμεν τὴν λογοδοσίαν τῆς ὀκταμήνου διαχειρίσεώς μας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ διότι οὐδέποτε πραγματικῶς ἠθέλωμεν ἀνεχθῆ νὰ ἐνεργῶμεν καὶ νὰ διευθύνωμεν τὰ τοῦ Ναοῦ κατὰ τὴν βούλησιν ἐνὸς ἐκάστου, καὶ διότι ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις δεόν πρό πάντων

νά λαμβάνηται ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν ἢ ἠθικὴ καὶ ὕλική προαγωγή παντὸς ἱεροῦ Καταστήματος καὶ νά παραβλέπηται καὶ περιφρονῆται ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ὁ ἐγωϊσμός, ἐπεμείναμεν εἰς τὴν παραίτησίν μας καὶ ἐξηγησάμεθα, ἰδιά τε καὶ δημοσίᾳ, νά υποβάλωμεν τὴν λογοδοσίαν μας ἐνώπιον τῆς σεβαστῆς ὁμάδος τῶν Ἐφοριῶν καὶ τῶν λοιπῶν Καταστημάτων καὶ ἐν ἐναντία περιπτώσει ἐνώπιον τοῦ σεβαστοῦ Κοινοῦ, τὸ ὁποῖον λαμβάνον γινώσιν ὄλων τῶν διατρεξάντων δύναται κάλλιστα νά σκεφθῆ καὶ κρίνη ἀμερολήπτως διὰ τὰς σκέψεις καὶ ἐνεργείας μας ταύτας, αἵτινες βάσιν εἶχον πάντοτε τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν πραγματικὴν καὶ ἄμεσον ὠφέλειαν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἐχθέσαντες δὲ ὅσον ἐνεσσι ἀκριβῶς ὄλα τὰ αἷτια καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς παρητήθημεν, δίδομεν καὶ τὸν λόγον τῶν πράξεών μας κατὰ τὸ ὀλιγόμηνον τοῦτο διάστημα τὸ ὁποῖον, ὡς φαίνεται κατωτέρω καὶ ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ, δὲν ὑπῆρξεν οὐδόλως ἄγωνον καὶ κατώτερον τοῦ τῶν ἄλλων ἐτῶν. Τὸ ὄλον χρέος τοῦ Ναοῦ ἀνῆρχετο καθ' ὃν χρόνον ἀνελάβομεν τὴν διαχείρησιν αὐτοῦ εἰς λίρας ὀθωμανικὰς τέσσαρας χιλιάδας διακοσίας ἐβδομήκοντα πέντε [4275] καὶ ἠλαττώθη ἐν τῷ ὀλίγῳ τούτῳ χρόνῳ, καὶ μεθ' ὄλα τὰ τῶν ἐπισκευῶν τῶν κτημάτων ἐξοδα τὰ γενόμενα κατόπιν πολλῶν παραπόνων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῆ ἐγκρίσει τῆς ἀξ. Κεντρ. ἐπιτροπῆς, κατὰ λίρας ὀθωμανικὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε (185), ἦτοι ἔμεινεν εἰς λίρας ὀθωμ. τέσσαρας χιλιάδας ἐννεήκοντα (4090). Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἀπέκτησεν ὁ ἱερός Ναὸς μίαν οἰκίαν ἀξίας λιρῶν ὀθ. 120, ἣν ἐδώρησεν ὁ φιλευσεβῆς κ. Χ' Γεώργιος Τζηρκουνάκης ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νά λαμβάνη μὲν αὐτὸς τὸ ἐνοίκιον μέχρι τῆς ἀποβιώσεώς του, νά πληρώνη δὲ κατ' ἔτος τὰ τε φορολογικὰ καὶ τὰ ἀσφαλιστικά τῆς οἰκίας ἐξοδα. Ἐπαινοῦντες δὲ καὶ δημοσίᾳ τὸν ζῆλον καὶ τὸν πρὸς τὰ καλὰ πόθον τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἀναφέρομεν ὅτι καὶ ἕτεροι ἀξιοτίμοι καὶ φι-

λευσεβεῖς ἔσπευσαν νά δώσωσι προθύμως τὸν ὀβολὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ καλλωπισμοῦ τοῦ Ναοῦ καὶ οἵτινες εἰσὶν οἱ ἐξῆς. Ὁ κ. Ἰωάν. Χ' Παναγιώτου ὡς ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Π. Τζιγκούνη κατέθηκε λίρ. ὀθ εἴκοσι (20). Ἡ ἑλλ. ἀδελφότης «Ἀγίας Ματρώνης» τῆ συνδρομῆ καὶ τινῶν ἄλλων ἐντίμων πολιτῶν ἀφιέρωσε τὰς τρεῖς Πύλας τοῦ ἱεροῦ Βήματος ἀξίας λιρῶν ἑκατὸν εἴκοσι (120). Ὁ κ. Γ. Ν. Πούλος ἔδωκε βελουδο διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἐπτὰ ἱερῶν Εὐαγγελίων, ἀξίας Μετζητίων δέκα (10). Ὁ κ. Μ. Χ. Σφραντίδης τρία κανδύλια ἐν εἴδει πολυελαίου, ἀξίας Μετζ. τριάκοντα (30) Ὁ ἱεροδιάκονος κ. Γερμανὸς ἐν τοιοῦτον ἀξίας Μετζ. δέκα (10). Ἡ κ. Π. Γεωργιάδου τρία ὅμοια καὶ τρία καλύμματα τῶν Ἀγίων Τραπεζῶν, ἀξίας Μετζ. τεσσαράκοντα ὀκτώ (48). Καὶ ὁ κ. Νικόλαος Χ'. Κούρτογλους μίαν κορνίζαν διὰ τὴν εἰκόνα τῶν Μυροφόρων, ἀξίας Μετζ. εἴκοσι (20).

Ἡδὴ ὑπολείπεται ἡμῖν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι, ὡς ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐξάγεται, ἀφίνομεν ἐν τῷ Ταμείῳ α') Γραμμάτια Λαχείου καὶ μετρητὰ Γρ. 14,844 36. β') Ἐκατὸν τεσσαράκοντα ἐννέα καὶ ἡμίσειαν ὀκάδας κηροῦ ἀξίας Γρ. 3941 καὶ γ') ἕτερα μετρητὰ προερχόμενα ἐκ τῶν διαφορῶν νομισμάτων Γρ. 295.

Ἦτοι τὸ ὄλον Γρ. δέκα ἐννέα χιλιάδας ὀγδοήκοντα καὶ τριάκοντα ἐξ ἑκατοστὰ. Γρ. 19,080 36.

Ἀλλὰ, ἐκτὸς τούτων, θὰ ἐπιτρατῆ ἡμῖν βεβαίως νά πατατηρήσωμεν ἐνταῦθα μετὰ λύπης, ὅτι ἡ ἀξ. Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δεόν νά ἐπισῆσῃ τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὸν ἐν τοῖς Βιβλίοις λογαριασμῶν ἐκεῖνον ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι εἰς τῶν προκατόχων μας ἐλάμβανε τὰ περισσεύοντα χρήματα τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τὰ διεχειρίζετο ὡς ἰδιά του, ἐνῶ ἔδει ἀναμφιβόλως νά δίδωνται ἀμέσως διὰ τὴν ταχεῖαν ἐξόφλησιν τοῦ ἐπιβαρύνοντος τὸν Ναὸν χρέους καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ πολλῶν τόκων, καὶ ὅτι ἀπὸ τὸ Βιβλίον τοῦ Τα-

μείου ἠλλείπουσι δύο φύλλα ἅτινα κακῶς ἐκόπησαν καὶ ἅτινα δέον νὰ ἐξετασθῶσι καὶ ἐξελεγχθῶσι. Καὶ ἐν τέλει παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως ὅπως ἐκλεγῶσιν οἱ κατὰ τὸν Κανονισμόν ἐξελεγκταὶ οἵτινες ἐξετάσαντες αὐστηρότατα τὰς πράξεις μας νὰ ἐκφέρωσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην διὰ τὴν καλὴν ἢ κακὴν διαχείρησίν μας.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 22 Φεβρουαρίου 1884.

ΟΙ ΕΦΟΡΟΙ

Μ. Χ. ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ
Ν. Π. ΒΟΝΤΖΑΛΙΔΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΟΤΟΥΔΗΣ
ΧΡ. Ι. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Ε. ΤΕΡΤΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
Α. ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ.

FOR REPLY MAIL TO THE EDITOR
PLEASE USE THIS

Metelino

SISMANOGGIO
MEGARD

1988